(מאפיינים של החברים, יהי רצון שאלוהים יהיה מרוצה מהם)

דרשה ראשונה

השבח לאלוהים אנו משבחים אותו ומבקשים את עזרתו ואת סליחתו עד שאין אלוהים מלבד אללה לבדו, ללא פרטנר, ואני מעיד שמוחמד הוא משרתו ושליחו.

באשר להבא, הנאום הטוב ביותר הוא דיבור ה', ההדרכה הטובה ביותר היא הדרכתו של מחמד, ה' יתברך ויתן לו שלום, והגרוע שבדברים הם עניינים חדשים שהומצאו, וכל עניין חדש שהומצא הוא חידוש. , כל חידוש הוא הטעיה, וכל הטעיה היא בגיהנום.

הו המוסלמים, יראו את אלוהים הכול יכול, התבונן בו, צייתו לו ואל תסרבו, ודעו שבין יסודות האמונה של הסונים והקהילה נמצאים: לכבד את מלוויו של הנביא (ה' יתברך וייתן לו שלום) ולהיות חסד עמם, לדעת את זכויותיהם ולחקות אותם, לשבח אותם היטב ולבקש מחילה עליהם, להימנע מלהתקוטט ביניהם, להיות עוין למי שהם. עוינים להם, ומתרחקים מדיווחי לשון הרע על כל אחד מהם, שדווחו על ידי כמה היסטוריונים, על בורותם של מספרים, ומטעה של השיעים, כיון שהם ראויים, כדי שאף אחד מהם לא יהיה נזכרים על כל דבר רע או מאשימים בכל דבר, במקום זאת, מעשיהם הטובים, המעלות וההתנהגות הראויה לשבח יזכרו, ומה שעומד מאחורי זה ישתוק.

שייח' אל-איסלאם אבן תימיה, ירחם ה' עליו, אמר: בין העקרונות של הסונים והקהילה ישנה שלמות לבם ולשונם למען חבריו של שליח ה' (יברכו ה' ויעניק לו שלום. ), כמו שאלוהים תיאר אותם באמרו הכול יכול: והבאים אחריהם אומרים "אדוננו, סלח לנו ולאחינו שקדמו לנו באמונה, ואל תניח שנאה בלבנו". נגמר.

ארבע עשרה המאפיינים של החברים, שה' יהיה מרוצה מהם

1. הוי מאמינים, אחת האינדיקציות לערכם הרב של החברים על פני אנשים אחרים היא שאלוהים בחר בהם מבין כל שאר בני האדם להיות בחברת נביאו (ה' יברך אותו וייתן לו שלום), ו הוא ייחד אותם בחיי העולם הזה כדי להסתכל עליו ולשמוע את החדית' שלו מפיו האציל, לקבל ממנו את השריעה ואת ענייני הדת, ולהתחנך בידיו, ולהעביר את האור וההדרכה שבעזרתם נשלח בצורה השלמה והמלאה ביותר.

2. אחת האינדיקציות לערכם הרב של החברים היא אהבת הנביא (תפילות ה' ושלום עליו) כלפיהם.

3. אחת האינדיקציות לערכם הרב של החברים היא שהם קיבלו פרס גדול על הג'יהאד שלהם עם הנביא, שאלוהים יברך אותו ויתן לו שלום, כדי להפיץ את האסלאם ולקרוא לו כך, הם קיבלו שכר דומה לשכר הבאים אחריהם, שהרי ידוע שמי שקרא להדרכה היה לו שכר דומה לשכרם של הבאים אחריו, אין זה גורע משכרם במקצת.

4. אחד האינדיקציות לערכם הרב של החברים הוא שינון הקוראן והסונה שלהם, העברתם לעם והתפשטותם לאורך האופקים עד לשעת הדין בגללם.

5. הו המוסלמים, אחת ההוכחות לגדולתם של החברים היא שאלוהים שיבח אותם בשבחים הגבוהים ביותר, העלה את אזכורם בתורה, בבשורה ובקוראן, והבטיח להם מחילה ושכר גדול. הקב"ה אמר: מוחמד הוא שליח אלוהים, ואלה איתו הם קשוחים נגד הכופרים ורחמנים בינם לבין עצמם אתה תראה אותם כורעים ומשתטחים, מחפשים שפע מאלוהים ושביעות רצון סימנה אותם על פניהם ההשתטחות היא דמותם בתורה ודמותם בבשורה, כמו זרע המוציא את ניצניו, כך אני מחזק אותו, והוא מתעבה ומתמצק על גבעוליו, מתפעל מהמגדלים, כדי להכעיס את הכופרים. אלוהים הבטיח סליחה ושכר גדול לאלה המאמינים ועושים מעשים ישרים ביניהם.

אלקורטובי, ירחם ה' עליו, אמר בפירושו לפסוק: זהו פתגם שנתן הקב"ה לחברי הנביא (תפילת ה' ושלום עליו), משמע שהם היו מעטים ומעטים. לאחר מכן גדל והתרבה כאשר החל הנביא (תפילת ה' עליו השלום) לקרוא לדתו, הוא היה חלש, אז אחד אחרי השני ענה לו עד שכוחו חזק, כמו זרע שנראה חלש לאחר הזריעה. , ואז הוא מתחזק פעם אחר פעם עד שהגבעולים והצרעות שלו נעשים עבים, אז זה היה אחד הפתגמים הכי נכונים וההסבר הכי ברור. זה נגמר בצעד קל.

6. עובדי אלוהים אחד האינדיקציות לערכם הגדול של החברים הוא שאלוהים חייב אותם לדבר האדיקות, ואמר להם שהם ראויים לזה יותר מאחרים, ושהם ראויים לכך אמר הקב"ה: "ויחייב אותם בדבר יראת שמים, והם היו ראויים לה יותר וראויים לה, אז אמר להם שהוא חייב אותם בדבר יראת שמים, כלומר (אין אלוהים אלא אלוהים), אז הוא חייב אותם למלא את זכויותיו, אז הם דבקו בזה ומילאו אותו, ואז אמר להם שהם ראויים לזה יותר מאחרים, ושהם ראויים לזה, כלומר הם ראויים לתיאור כראוי לחסידות, כי ידע את הטוב שבלבם.

7. בין הראיות לגדלותם של החברים הוא מה שאלוהים אמר לנו שאם אנשים האמינו בדיוק במה שהנביא (שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום) והחברים האמינו, אז הם היו מודרכים , "ואם הם האמינו בדיוק כמו מה שהאמנת בו, אז הם הודרכו".

אמר הנביא (ה' יתברך וייתן לו שלום): ...ויחלקו בני ישראל לשבעים ושתים כתות, ונתפצל עמי לשבעים ושלוש כתות, כולן בגיהנום חוץ מכת אחת. אמרו: מי היא, שליח אלהים? הוא אמר: זה מה שאני וחברי.

בחדית' הזה אמר הנביא (תפילת ה' עליו השלום) שהעם יתפצל לכתות רבות, אותן ביטא כשעמום, המונה שבעים ושלוש, ושרק הכת תיוושע ממנה שאחרי נתיב הנביא (תפילת אלוהים עליו השלום) וחבריו הנכבדים, בתורה, בחוק ובהתנהגות שה' יעשה אותנו ביניהם, וזו ההוכחה שהמלווים היו בדרך הישר.

8. אחת האינדיקציות לגדולת ערכם של החברים היא שאלוהים הכול יכול העיד להם שהם היו המאמינים האמיתיים, ודי אלוהים כעד אמר: "והמאמינים ועושים צדק ולשאוף בדרכו של אלוהים ואלה שנותנים מחסה ותמיכה - אלו הם המאמינים האמיתיים עבורם היא סליחה והגשה נדיבה.

9. בין הסממנים לגדלות ערכם של החברים יש את מה שהזכיר הקב"ה בשני מקומות בשו"ת על כך שהוא מרוצה מהם, והם דברי הקב"ה: "והמבשרים, ראשוני העולים וראשון העולים והקב"ה. האנסאר, ואלה שהלכו אחריהם בצדקנות ואלוהים הכל יכול אומר: "אלוהים היה מרוצה מהמאמינים כשהם נשבעו אמונים לך מתחת לעץ, והוא "ידע מה יש בליבם, אז הוא שלח שלווה עליהם. פרס אותם בניצחון קרוב".

10. בין האינדיקציות לערכם הרב של החברים הוא שהם היו הבקיאים ביותר של האומה בענין דתו, וכי על מה שהם הסכימו אין חולק על כך, כי הם הועלו מתחת לעיני ה'. הנביא (ה' יתברך וייתן לו שלום), והם היו עדים לגילוי, והוא (יברכו ה' ויתן לו שלום) הודיע שהארבעה שביניהם - והם הח'ליפים המודרכים בצדק - הייתה סונה בעקבותיו, והבאים אחריהם צריכים ללכת אחריו שליח ה' (יברכו אותו ה' וייתן לו שלום) אמר: אני מייעץ לך לירא את ה', הקשיב וצייתו, גם אם זה עבד חבשי שהוא עולה חדש, כי. מי מכם שחי יראה הבדל רב, אז דבקו בסונה שלי ובסונה של הח'ליפים, אז החזיקו בה ונשכו אותה בטוחנות שלכם, והיזהר מעניינים שהומצאו לאחרונה, כי כל עניין שהומצא לאחרונה. חידוש, וכל חידוש הוא הטעיה.

11. עובדי אלוהים אחד הסימנים לערכם הגדול של החברים הוא שאלוהים הכול יכול ציווה על נביאו (תפילותיו ושלום ה') להתייעץ איתם. אם תחליט, אז בטח באלוהים".

12. אחת הסממנים לגדלות החברים היא שה' הורה לבאים אחריהם לבקש מחילה עליהם, ולא להכניס בלבם שום שנאה נגדם אמר: ובאו אחריהם. "אדונינו, סלח לנו ולאחינו שקדמו לנו באמונה, ואל תניח שום שנאה בלבנו לאלו המאמינים, אתה רב רחמים.

13. אחד האינדיקציות לערכם הרב של החברים הוא מה שהנביא (תפילת ה' עליו ושלום) קבע שהמאה שלהם בה הם חיו הייתה מיטב הדורות הוא אמר: הטובים שבאנשים הם שלי דור, אחר כך אלה שאחריהם, ואז אלה שאחריהם.

הניסוח של המוסלמי: הטוב בעם שלי הוא הדור שבו נשלחתי.

14. אחד האינדיקציות לערכם הרב של החברים הוא מה שאמר לו הנביא (יברכו ה' ושלום), ששכרם כפול משכרם של הבאים אחריהם ותן לו שלום) אמר: אל תקלל את חברי, כי אילו היה אחד מכם מוציא מזהב, לא היה לו אורך אחד מהם לא הגיע אפילו למחציתו.

הנסיף הוא חצי, והבוץ הוא רבע סאה, כלומר צדקת המלווה, אילו הייתה בוץ, הייתה גדולה בשכר מהצדקה של הבא אחריו, אפילו אם היה כמו ה. הר אוהוד.

הסיבה לפער בין שני הצדקה היא הכנות והכנות הגדולות יותר של הכוונה בהשוואה לצדקה של המלווה.

שה' יברך אותך ואותי בקוראן הגדול, ויועיל לי ולך עם הפסוקים והזכרון החכם שיש בו הוא סלחני למי שחוזר בתשובה.

הדרשה השנייה - החברות נבדלו ביניהם במעמדם

השבח לאלוהים, זה מספיק, ושלום על משרתיו שהוא בחר באשר למה שאחריו, פחדו מאלוהים, משרתים של אלוהים, ודעו שהמלווים משתנים בדרגותיהם ובסגולותיהם שהטוב ביותר של העם הזה אחרי הנביא שלו הוא אבו בכר, אחר כך עומר, אחר כך עותמאן, ואחר כך עלי, והם נותנים עדיפות למוהאג'ירין על פני האנסאר מכיוון שלמהגרים הייתה עדיפות באיסלאם, אז בא האנסאר והגן על הנביא. שאלוהים יברך אותו ויתן לו שלום) וחבריו המהגרים ותמכו בהם הסונים העדיפו את אלה שביליו לפני הכיבוש והלחמו, על פני אלה שביליו אחריו ונלחמו, והם מאמינים שאלוהים הכל יכול אמר לעם של. בדר - והם היו שלוש מאות וחמש עשרה - (עשה מה שתרצה, כי סלחתי לך), והם מאמינים שאף אחד שנשבע אמונים מתחת לעץ, דהיינו עץ רידוואן באל-חודיבייה, לא ייכנס לגיהנום. הם היו יותר מאלף וארבע מאות, והם מעידים על גן עדן עבור מי ששליח אלוהים (יברכו אותו אלוהים ויתן לו שלום) העיד על גן העדן, כמו העשרה ואחרים

סיכום זכויות החברים על האומה

הו מאמינים, השורה התחתונה היא שלחברים יש ארבע זכויות עלינו:

הראשון: לאהוב אותם ולהסתפק בהם, השני: להאמין שהם האנשים הטובים ביותר אחרי הנביא (ה' יתברך וייתן לו שלום), והשלישי: להימנע מריב ביניהם. רביעית: הגנה עליהם מפני מה שכמה חדשנים אמרו עליהם, כמו השיעים ואלה שהלכו בדרכם.

עבדי אלוהים, אלוהים מצווה על צדק, חסד ונתינה לקרובים, ואוסר על חוסר הגינות, רוע ועבירה הוא מפציר בכם שתזכרו, אז זכרו את אלוהים הגדול, והוא יזכור אתכם, והודה לו על ברכותיו. וַיִּגְבֶּל אֶתְכֶם וְזִכְרוֹן אֱלֹהִים יִתְרַבֶּה וַיֹּדַע אֱלֹהִים מַה תַּעֲשֶׂה.

הדרשה הוכנה על ידי: מג'יד בן סולימאן אל-ראסי, ב-12 לראב' אל-ת'אני של שנת 1442, בעיר ג'ובייל שבממלכת ערב הסעודית, והיא פורסמה ב:

www.saaid.net/kutob

https://t.me/jumah_sermons